

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 74/04-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. marca 2004 predbežne prerokoval sťažnosť M. P., s. r. o., so sídlom N. Z., zastúpenej jej konateľom Ing. M. P., CSc., trvale bytom N. Z., vo veci porušenia jej základných práv upravených v čl. 19 ods. 1 a 2 a čl. 21 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru Nové Zámky, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nové Zámky a Mestskej polície mesta Nové Zámky pri vykonaní prehliadky sídla M. P., s. r. o., uskutočnenej 19. júna 2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky bola 20. augusta 2003 doručená sťažnosť M. P., s. r. o., so sídlom N. Z., (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej jej konateľom Ing. M. P., CSc., trvale bytom N. Z., vo veci porušenia jej základných práv upravených v čl. 19 ods. 1 a 2 a čl. 21 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) postupom Okresného

úradu justičnej polície Policajného zboru Nové Zámky, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nové Zámky a Mestskej polície mesta Nové Zámky (ďalej len „odporcovia“) pri vykonaní prehliadky sídla M. P., s. r. o., uskutočnenej 19. júna 2003.

Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že 19. júna 2003 zamestnanci odporcov vnikli bez upovedomenia konateľa sťažovateľky alebo jej zamestnancov do jej sídla za účelom hľadania vecí súvisiacich s trestným konaním vedeným proti konateľovi sťažovateľky, pričom spôsobili materiálne škody na majetku. Konateľovi sťažovateľky nebolo podľa vyjadrenia sťažovateľky umožnené zúčastniť sa prehliadky a o tomto práve nebol zamestnancami odporcov poučený. O výsledku prehliadky nebola sťažovateľka do podania sťažnosti ústavnému súdu informovaná.

Sťažovateľka ďalej v sťažnosti uvádza, že 5. augusta 2003 podala v uvedenej veci oznámenie podľa § 158 Trestného poriadku Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), pričom generálna prokuratúra podľa jej informácií vo veci nekonala. Kópia trestného oznámenia tvorí prílohu sťažnosti.

Postup odporcov pri vykonaní prehliadky sídla sťažovateľky hodnotí sťažovateľka ako porušenie jej základných práv a slobôd, a preto navrhuje, aby ústavný súd vo veci jej sťažnosti prijal nasledovné rozhodnutie:

„Postupom Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru Slovenskej republiky v Nových Zámkoch v trestnom konaní ČVS: OÚV-508/10-2001 Št dňa 19. 6. 2003 bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 19 ods. 2 a/alebo čl. 21 ods. 1 a/alebo 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Postupom Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru Slovenskej republiky v Nových Zámkoch v trestnom konaní ČVS: OÚV-508/10-2001 Št dňa 19. 6. 2003 bolo porušené právo sťažovateľa na rešpektovanie súkromného života podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Slovenskej republiky v Nových Zámkoch v trestnom konaní vedenom na Okresnom úrade justičnej polície Policajného zboru Slovenskej republiky v Nových Zámkoch pod ČVS: OÚV-508/10-2001 Št dňa

19. 6. 2003 bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 19 ods. 2 a/alebo čl. 21 ods. 1 a/alebo 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Slovenskej republiky v Nových Zámkoch v trestnom konaní vedenom na Okresnom úrade justičnej polície Policajného zboru Slovenskej republiky v Nových Zámkoch pod ČVS: OÚV-508/10-2001 Št dňa 19. 6. 2003 bolo porušené právo sťažovateľa na rešpektovanie súkromného života podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Postupom mesta Nové Zámky – mestská polícia v trestnom konaní vedenom na Okresnom úrade justičnej polície Policajného zboru Slovenskej republiky v Nových Zámkoch pod ČVS: OÚV-508/10-2001 Št dňa 19. 6. 2003 bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 19 ods. 2 a/alebo čl. 21 ods. 1 a/alebo 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Postupom mesta Nové Zámky – mestská polícia v trestnom konaní vedenom na Okresnom úrade justičnej polície Policajného zboru Slovenskej republiky v Nových Zámkoch pod ČVS: OÚV-508/10-2001 Št dňa 19. 6. 2003 bolo porušené právo sťažovateľa na rešpektovanie súkromného života podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie voči Okresnému úradu justičnej polície Policajného zboru Slovenskej republiky v Nových Zámkoch vo výške 500.000,- Sk.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie voči Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Slovenskej republiky v Nových Zámkoch vo výške 400.000,- Sk.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie voči mestu Nové Zámky – mestská polícia vo výške 100.000,- Sk. “.

Kedže sťažnosť v predloženej podobe neobsahovala všetky náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľku, aby doplnila svoju sťažnosť.

Sťažovateľka svoju sťažnosť doplnila podaním doručeným ústavnému súdu 10. októbra 2003, v ktorom opätovne informovala ústavný súd, že generálna prokuratúra vo veci jej trestného oznámenia nekoná, a zároveň požiadala o ustanovenie právneho zástupcu pre účely konania pred ústavným súdom. Túto žiadosť doložila fotokópiou svojho daňového priznania za rok 2002.

Na základe skutočností uvedených v sťažnosti ústavný súd požiadal generálnu prokuratúru o informáciu o jej postupe súvisiacom s trestným oznámením sťažovateľky. Generálna prokuratúra v liste doručenom 31. októbra 2003 informovala ústavný súd o tom, že trestné oznámenie sťažovateľky odstúpila listom z 26. augusta 2003 miestne príslušnej Krajskej prokuratúre v Nitre (ďalej len „krajská prokuratúra“) a zároveň o tom upovedomila sťažovateľku listom z toho istého dňa. Kópie týchto listov sú prílohou listu generálnej prokuratúry. V liste generálnej prokuratúry sa zároveň uvádza, že sťažovateľka sa na postup pri vybavovaní jej trestného oznámenia nestážovala.

Na základe listu generálnej prokuratúry požiadal ústavný súd krajskú prokuratúru o informáciu týkajúcu sa jej postupu súvisiaceho s vybavovaním trestného oznámenia sťažovateľky. Krajská prokuratúra listom doručeným 4. decembra 2003 informovala ústavný súd, že *„po preskúmaní oznámenia o trestnom čine, vzhľadom k tomu, že sa jedná o podozrenie z trestnej činnosti spáchanej príslušníkmi polície, bolo uvedené oznámenie odstúpené podľa § 158 odsek 1 Trestného poriadku na ďalší postup Ministerstvu vnútra SR Úradu inšpekčnej služby PZ Inšpekčnému odboru PZ v Bratislave prípisom tunajšej prokuratúry sp. zn. 2 Kn 2198/03 z 18. 09. 2003.“*. Z listu krajskej prokuratúry zároveň vyplýva, že sťažovateľka bola o postupe krajskej prokuratúry upovedomená 18. septembra 2003 a zároveň jej bolo potvrdené aj prijatie jej oznámenia.

Následne ústavný súd požiadal listom Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Úrad inšpekčnej služby Policajného zboru, Inšpekčný odbor Bratislava (ďalej len „inšpekčný odbor ministerstva“), o oznámenie, ako skončilo konanie o trestnom oznámení sťažovateľky. Inšpekčný orgán ministerstva odpovedal na žiadosť ústavného súdu listom zo 16. marca 2004, ktorého prílohou je kópia uznesenia tohto orgánu

sp. zn. ČVS: ÚIS 376/IBA-PO-2003 z 29. júla 2003, ktorým odmietol oznámenie sťažovateľky s odôvodnením, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 159 ods. 2 a 3 Trestného poriadku. K listu je priložená aj kópia uznesenia Vojenskej obvodnej prokuratúry Bratislava sp. zn. OPn 7294/03 zo 16. februára 2004, ktorým bola zamietnutá sťažnosť sťažovateľky proti uzneseniu inšpekčného odboru ministerstva sp. zn. ČVS: ÚIS-376/IBA-PO-2003 z 29. júla 2003 s odôvodnením, že „sťažnosť nie je dôvodná“. Z jeho textu vyplýva, že sťažovateľka podala sťažnosť proti uzneseniu inšpekčného odboru ministerstva už 8. augusta 2003.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní uznesením bez ústneho pojednávania odmietnuť návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Z obsahu sťažnosti, priloženej dokumentácie a následných zistení ústavného súdu vyplýva, že vo veci namietaného porušenia základných práv sťažovateľky prebehlo na základe jej oznámenia podľa § 158 Trestného poriadku konanie uskutočňované orgánmi

činnými v trestnom konaní, ako aj inšpekčným odborom ministerstva. Z obsahu uznesení inšpekčného odboru ministerstva i Vojenskej obvodnej prokuratúry Bratislava vyplýva, že tvrdenia sťažovateľky nie sú opodstatnené a postupom týchto označených orgánov nedošlo k spáchaniu trestných činov.

Zo sťažnosti sťažovateľky ďalej nevyplývalo, že by využila podanie sťažnosti vo veci porušenia ňou označených základných práv vykonaním prehliadky jej sídla na základe rozhodnutia príslušného orgánu tak, ako to umožňuje § 141 a nasl. Trestného poriadku v spojení s § 83a Trestného poriadku (hoci sťažnosť proti uzneseniu o odmietnutí veci podozrenia z trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa využila). Vzhľadom na nevyužitie týchto prostriedkov ústavný súd v súlade s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde považoval sťažnosť sťažovateľky na neprípustnú a z tohto dôvodu ju odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní.

Po odmietnutí sťažnosti už bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa so žiadosťou sťažovateľky o ustanovenie právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2004